

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 173. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117721184/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

den og lagde derpaa begge Hænder for sine Øjne.

Længe laa han saaledes, smittet af Gros dumpe Sorg. Den Mand, der havde haanet og skadet ham saa blødt, og hvem han selv havde hadet som sin Dødsfjende, laa nu der som en livløs Ham, for hvis henfarne Sjæl han trods alt følte Medynk. Og Gro laa ved hans Side, isnet af Døden, uden Tanke, uden Graad, næsten uden Liv, og dog med Kærlighedens usynlige Frø saaet i sit Skød.

Han vaagnede ved at føle sig betragtet og drejede sit Hoved til Siden. Gros Øjne var fæstede paa ham som paa en Fremmed, stive af Forundring, tindrende af en mystisk Glans. Hvorfor laa denne Fremmede ved hendes Side, den Mand, hendes døde Fader havde pint og forhaanet? Og dog var hans Øjne duggede af Medlidenhedens Taarer, og hun følte, at denne Mand kun længtes efter at tage hendes Haand og klappe hendes Kind.

Sølver saa paa hende med sin inderste Sjæl. Han knugede i sine Hænder det lille Maanskinskors, han bøjede sig og kyssede det, og et Glimt af dets blanke Sten strejfede Gros Øjne, og hun strakte Armene ud og tog Korset fra ham, og hun stirrede ind i det som i kendte